

بررسی شواهد تاریخی نقش غرب در کاهش ارتباطات علمی تمدن اسلامی با کاهش متون آن

سعید امیرکاوه / دکتری فرهنگ و ارتباطات دانشگاه باقرالعلوم^۱ و مدیر گروه ارتباطات دانشکده صدا و سیمای قم
که شعیب اسلامی / کارشناسی ارشد ارتباطات دانشکده صدا و سیمای قم
eslami114@yahoo.com
دریافت: ۱۳۹۷/۰۳/۱۳ - پذیرش: ۱۳۹۷/۱۰/۰۸

چکیده

در قرون گذشته و پیش از پدید آمدن رسانه‌های نوین ارتباطاتی، مهم‌ترین راه حفظ و تبادل اطلاعات و علوم، خط و کتابت بوده است. این پژوهش، به بررسی شواهد تاریخی نقش غرب در کاهش ارتباطات علمی تمدن اسلامی با کاهش متون آن می‌پردازد. ازین‌رو، در این پژوهش تلاش شده تا از طریق روش تحقیق تاریخی - تحلیلی و با فیشن برداری داده‌های آن، با روش کتابخانه‌ای و اسنادی، شواهد تاریخی نقش غرب در کاهش ارتباطات علمی تمدن اسلامی با کاهش متون آن در ایجاد محدودیت و یا از دسترس خارج شدن منابع علمی دانشمندان مسلمان بررسی گردد. یافته‌های پژوهش حاکی از این است که غربی‌ها با تاراج و انتقال آثار اسلامی، موجب محدود شدن دسترسی به منابع و متون تمدن اسلامی یا از بین رفتن و از دسترس خارج شدن آنها گردیدند. این موضوع آثار جبران‌نایزی در کاهش سطح ارتباطات علمی جهان اسلام بر جای گذاشت.

کلیدواژه‌ها: تمدن اسلامی، ارتباطات علمی، غرب، متون تمدن اسلامی.

۱. مقدمه

دین اسلام، یکی از موضوعاتی که برای آن اهمیت ویژه‌ای قائل است، علم و دانش می‌باشد. به طوری که مسلمانان کسب آن را به عنوان فریضه‌ای الهی می‌دانستند. به همین دلیل، اسلام توانت در مدت کوتاهی، تمدنی فراگیر به وجود آورد که در آن زمان، به اعتراف بسیاری در نوع خود بی‌نظیر بود. از دل فرهنگ و تمدن اسلامی، بسیاری از اندیشمندان و دانشمندان بزرگ جهان ظهر کردند؛ کسانی که تمدن امروز بشر مدیون تلاش و آثار ارزشمند علمی آنهاست.

میراث عظیم مدونی که در طی اعصار و قرون بر جای مانده، بیانگر این است که تمدن اسلامی، بسیار از نظر علمی پیشرو بوده است؛ به طوری که تنها آثار و کتب خطی باقی مانده از این تمدن بالغ بر میلیون‌ها جلد می‌شود (عبدالرحمن، ۱۳۸۳، ص ۳۶). هرچند این مقدار نسخ باقی مانده، تنها بخش کوچکی از آثار اندیشمندان اسلامی است و بسیاری از آنها در طول تاریخ به دلایل مختلف از بین رفته‌اند. با این حال، این تعداد باقیمانده خود گویای وسعت و عمق تلاش‌های علمی دانشمندان تمدن اسلامی در علوم و فنون گوناگون می‌باشد. این تلاش‌ها و دستاوردهای علمی جهان اسلام، از نظر کمی و کیفی در هیچ تمدنی سابقه نداشته است. در روزگاری که احاطه علمی و فرهنگی جوامع اروپایی را فراگرفته بود و مردمان این جوامع، مصائب و تیره‌روزی‌های قرون وسطاً را تجربه می‌کردند، در این سوی جهان و در حوزه تمدن اسلامی، زمینهٔ مساعدی برای ایجاد و رشد نهادهای علمی، فرهنگی مانند مراکز علمی و دانشگاه‌های بزرگ، کتابخانه‌های عظیم، با صدها هزار جلد کتاب، بیمارستان‌های پیشرفته و تخصصی و... به وجود آمده بود که بسیاری از آنها تا آن زمان، بی‌نظیر بودند.

۲. بیان مسئله

نکتهٔ مهم، علت یابی افول و عقب‌ماندگی مسلمانان در قرن‌های اخیر است. دربارهٔ اینکه چرا در قرون اخیر تولید علم در جهان اسلام دچار کاهش محسوسی شد، باید موارد چندی را که مستقیم و غیرمستقیم در این زمینه مؤثر بوده‌اند، برشمرد. اما در این میان می‌توان گفت: یکی از مهم‌ترین علل آن، کاهش ارتباطات علمی درون جهان اسلام بوده است. هرچند در خصوص علت کاهش ارتباطات علمی تمدن اسلامی، موارد مختلفی مطرح می‌گردد. اما باید گفت: یکی از مهم‌ترین دلایل این افول در قرون اخیر که متأسفانه برخی از ابعاد آن مغفول مانده، لطماتی است که جهان اسلام از سوی غربی‌ها متحمل شده است. غربی‌ها، طی قرن‌های متعدد و طولانی اقدام به وارد آوردن آسیب‌ها بر پیکرهٔ جهان اسلام نمودند. این آسیب‌ها به قدری بر پیکرهٔ جهان اسلام تأثیر گذاشت که این تمدن هر روز افول پیشتری را شاهد بود. در این میان، سرقت، انتقال و حتی نابودی آثار دانشمندان مسلمان از اهمیتی خاص برخوردار بود؛ زیرا تأثیر زیادی در کاهش ارتباطات علمی داشت. به طوری که در این دوران، نه تنها علوم جدیدی ایجاد نمی‌شد، بلکه حتی مسلمانان نسبت به میراث علمی گذشته خود، تا حدود زیادی بیگانه شدند. درحالی که هم زمان غربی‌ها، بنای تمدن جدید خود را بر روی همین دستاوردهای تمدن اسلامی بنا می‌نمودند؛ بدون اینکه نامی مناسب از آن ببرند. موضوع این پژوهش، از جمله موارد مغفولی است که تاکنون پژوهش مناسبی در این خصوص صورت نگرفته است.

در گذشته و پیش از به وجود آمدن وسائل و کانال‌های جدید ارتباطات، اصلی‌ترین راه انتقال و انتشار علوم و پژوهش‌ها، نوشتار بوده است. از این‌رو، باید توجه داشت که کمیت و مقدار متون و راحتی دسترسی به آنها، رابطه مستقیمی با میزان ارتباطات علمی درون یک جامعه دارد؛ هر مقدار، کمیت این متون کاهش باید، ارتباطات علمی نیز کاهش پیدا خواهد کرد. تمدن اسلامی در قرون اخیر، دچار چنین آسیبی گردید؛ زیرا غربی‌ها در ابعاد وسیعی اقدام به تاراج، انتقال و نابودی متون و آثار تمدن اسلامی کردند. به همین دلیل، هر مقدار ابعاد کمی و کیفی این موضوع روشن گردد، به همان میزان هم می‌توان کاهش ارتباطات علمی را در تمدن اسلامی تصور نمود. در اینجا سؤالاتی مطرح می‌شود که نابودی، تاراج و انتقال متون دانشمندان تمدن اسلامی توسط غربی‌ها، با چه کمیت و کیفیتی انجام گرفته است؟ و چه مقدار در محدود ساختن یا از بین بردن ارتباطات علمی جهان اسلام نقش داشته است؟

۳. ضرورت انجام پژوهش

بررسی این موضوع از جهات گوناگون دارای اهمیت است. ابتدا روشن شدن بخشی دیگر از جایگاه علمی تمدن اسلامی و تلاش‌ها و دستاوردهای دانشمندان مسلمان، در طول تاریخ و اینکه تمدن امروز بشری و بخصوص تمدن غرب، به چه میزانی وامدار خدمات و دستاوردهای تمدن اسلامی است. نکته دیگر، دلایل بی‌توجهی و سانسور خدمات و دستاوردهای علمی تمدن اسلامی، توسط غربی‌ها و بررسی صدق یا کذب ادعاهای آنها، در خصوص عدم تأثیر تمدن اسلامی در علوم و دستاوردهای علمی است.

در مواقعي این سانسور به اندازه‌ای بی‌رحمانه صورت می‌گیرد که در برخی منابع در دنیا امروز، رشد علم تنها به دو دوره باستان (یونان) و دوره بعد از رنسانس اروپا تقسیم می‌گردد. بهطوری که اکثر مؤلفان تاریخ علوم، بی‌درنگ پس از تشریح تمدن‌های عتیق، بهویژه علوم یونانی به عصر رنسانس و بیداری اروپا می‌پردازنند. در این میان، نقش اسلام را در توسعه و تکامل علوم، مورد توجه قرار نمی‌دهند. برای نمونه، در کتاب علم در تاریخ، در یک کتاب چهار جلدی با پیش از هزار صفحه تنها ده صفحه (۲۰۹-۲۱۸)، به شرح علوم مسلمان اختصاص داده است (برنال، ۱۳۵۴، ص ۲۰۹-۲۱۸). همچنین، در کتاب تاریخ علوم، ترجمه حسن صفاری، با پیش از ۷۵۰ صفحه، تنها پنج صفحه (۱۱۷-۲۰۹) به معرفی علوم اسلامی و دانشمندان آن اختصاص یافته است (روس، ۱۳۴۶، ص ۱۱۷-۱۲۲).

گویا در دوره تاریک و رعبانگیز قرون وسطای غرب، پیشرفت علوم متوقف شده و سایر ملل هم مانند آنها، در همین وضعیت عقب‌ماندگی و جهل به سر می‌برندند. در حالی که مسلمانان بنا به تأکید اسلام، به علم آموزی و دوری از جهل، علومی و صنایعی را در همین دوران ابداع کرده و وسعت دادند که پایه‌گذار اصلی دستاوردهای علمی امروز بشر گردیده است. اعتراف به این جایگا، در سخنان برخی از اندیشمندان منصف و بدون تعصب غربی، به راحتی مشهود است. نکته دیگر، بیان یکی از مهم‌ترین علل عقب‌ماندگی علمی جهان اسلام می‌باشد که بیانگر نقش کلیدی غرب و تلاش‌هایی گسترده از سوی آنها بوده که نتیجه آن، موجب کاهش ارتباطات علمی در سرزمین‌های اسلامی گردیده است. این موضوع، تأثیرات مهمی بر روند حرکت علمی در درون تمدن اسلامی بر جای گذاشته است.

۴. روش پژوهش

این پژوهش بنیادی با روش تاریخی - تحلیلی انجام می‌گیرد؛ یعنی در ابتدا تمام موارد مد نظر فیش برداری شده، که روش فیش برداری در این پژوهش، به صورت کتابخانه‌ای و اسنادی می‌باشد. سپس، بعد از بررسی و تنظیم، اقدام به توصیف و تبیین شواهد تاریخی، نقش غرب در کاهش ارتباطات علمی تمدن اسلامی با کاهش متون آن می‌نماییم. از این‌رو، با استفاده از اسناد و مدارک موجود دست اول و یا ثانویه معتبر تلاش می‌شود تا بعد و تأثیرات این موضوع مورد بررسی قرار گیرد. منابع اولیه شامل اطلاعات دست اول مانند اسناد است. منابع ثانویه شامل اطلاعات دست دوم نظیر گزارش یک شخص ثالث از واقعه است. یافتن داده‌ها، با استفاده از گزارش‌های رسمی، اسناد، مدارک، کتاب‌ها و مقالات و آثار باقیمانده از گذشته، درباره این موضوع انجام می‌گیرد.

۵. ارتباطات علمی

راه پیشرفت بشر در ابعاد شخصی و اجتماعی، توجه به معرفت، دانش و آگاهی است. علم، منبع و منشأ تحولات در جامعه می‌باشد. توسعه، پیشرفت و رشد یک جامعه زمانی میسر می‌شود که در آن جامعه تحقیق و پژوهش وجود داشته باشد. این امر زمانی شکل می‌گیرد که در این جوامع، ارتباطات علمی به وجود آمده باشد. ازانجاكه بخش مهمی از دانش و آگاهی انسان، فطری نیست و بر اثر تجربه و یادگیری به دست می‌آید، نقش و اهمیت مقوله‌ای به نام کتابت و نوشتمن، نمایان می‌گردد. باید گفت: در طول تاریخ هیچ میراثی سودمندتر و با ارزش‌تر از کتابت نبوده است. نوشتمن، مهم‌ترین راه ایجاد و گسترش ارتباطات علمی بوده و کتاب، از قدیمی‌ترین رسانه‌ها در زندگی بشر است که نقش مهمی در ارتباط علمی بین جوامع و نسل‌ها دارد و فرهنگ، علوم و... را از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌کند. به نوعی می‌توان گفت: کتاب، میراث مكتوب هر جامعه است. در طول حیات بشری، تمدن‌های بسیاری به وجود آمده و از بین رفته‌اند. اما آنچه که باعث ارزش یک تمدن و ماندگاری آن می‌شود، جایگاه و خدمات اندیشمندان و دانشمندان آن تمدن بوده که آثار گران‌بهای و بالارزشی از خود بر جای گذاشته‌اند. باید گفت: کتابت راهی است که دانش بشری به مدد آن از تباہ شدن مصون می‌ماند و به آیندگان منتقل می‌شود.

ارتباطات علمی به فرایندهای مرتب با انتشار علمی اطلاق می‌شود؛ چرا که انشتار در شکل‌های مختلف آن، روش اصلی انتشار نتایج پژوهش‌هاست. ارتباط علمی، زیرمجموعه‌ای از ارتباط اجتماعی است. ارتباط، اساس و ماهیت علم است. از این‌رو، اشاعه نتایج پژوهش‌های علمی، موجب توسعه مزه‌های دانش می‌شود. ارتباط علمی، یکی از زمینه‌ها و شرایط توسعه علمی است؛ چرا که بدون وجود ارتباط علمی امکان انتقال میسر نخواهد شد و سرانجامی جز رکود و سکون علمی دانسته‌ها و دستاوردهای علمی نخواهد داشت (داورینا، ۱۳۸۶، ص ۱۲). بنابراین، ارتباط علمی، به انواع روابط متقابل میان اعضای جامعه علمی اطلاق می‌شود که به تبادل دیدگاه‌ها، نظرات و اطلاعات علمی و ایجاد توافق و اجماع پیرامون مسائل مشترک منجر می‌گردد (محمدی، ۱۳۸۶، ص ۶۲). از این‌رو، ارتباطات علمی با ایجاد زمینه‌های تعامل دیدگاه‌ها، می‌تواند به گسترش علم کمک کند (همان). به عبارت

دیگر، ارتباط علمی عبارت است از: مبادله و انتقال مستقیم یا غیرمستقیم اطلاعات و نتایج فعالیتهای علمی، میان دانشمندان و نهادهای علمی، از طریق کانال‌های ارتباطی. در این خصوص، باید گفت: خط و کتابت به تمدن امکان داد تا با ایجاد ارتباطات، تراکم پذیر شود. همین امر، موجب شد تا پیشرفت‌های آن تسريع شود. این کتاب بود که موجب ایجاد طبقه‌ای از دانشمندان شد و به دانش اهمیت اجتماعی اعطای کرد. این کتابت بود که با شیوه‌های گوناگون، این آگاهی را ممکن ساخت و به بشر اجازه داد تا سرنوشت خود را به دست گیرد (کازنو، ۱۳۶۴، ص ۵۵).

۶. شواهد تاریخی کاهش متون تمدن اسلامی توسط غرب

نابودی و تاراج متون توسط غربی‌ها در ابعاد وسیعی صورت گرفت. از رجال سیاسی و مذهبی گرفته تا تجار و مستشرقان غربی، برای دستیابی به این آثار تلاش‌های فراوانی نموده‌اند. این اقدامات غربی‌ها، دو تأثیر عمده در کاهش ارتباطات علمی در تمدن اسلامی بر جای گذاشت: ابتدا ایجاد محدودیت در دسترسی به منابع علمی و دیگری از دسترسی خارج شدن متون و منابع علمی که تأثیر عمده‌ای در کاهش این ارتباطات داشته است. هرچند نمی‌توان به راحتی ابعاد دقیق این خسارت را آشکار کرد و به پژوهش‌های بیشتر و کامل‌تری نیاز است؛ اما می‌توان اصل وجود آن، شواهد و تأثیراتشان را بررسی کرد. از این‌رو، در اینجا این موارد مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

۶-۱. ایجاد محدودیت در دسترسی به منابع اسلامی

حداقل تأثیر تاراج و انتقال متون و آثار تمدن اسلامی، بر میزان ارتباطات و تبادلات علمی دانشمندان اسلامی، محدود و سخت شدن دسترسی به منابع و متون علمی است که موجب کاهش بهره‌مندی و استفاده از آنها توسط محققان و دانشمندان جهان اسلام می‌شود. این خود، مشکلات عدیدهای را به وجود آورده؛ زیرا در گذشته برای تهیه یک کتاب، علاوه بر هزینه قابل توجهی که باید صرف می‌شد، زمان زیادی هم لازم بود تا از یک کتاب بتوان سخنه‌ای جدید تهیه کرد. از این‌رو، کمبود کتب مشکل‌آوری مانند محدود و سخت شدن دسترسی و آشنایی با دانشمندان مسلمان و تلاش‌های علمی آنها و کاهش استفاده از آثار و محتوای تألیفات و کم شدن سرانه مطالعه را دربی داشت. این ایجاد محدودیت، از طریق عوامل گوناگون و در ابعاد مختلفی انجام گرفت.

۶-۱-۱. جنگ‌ها

مهم‌ترین آسیب غربی‌ها به آثار تمدن اسلامی، در طی جنگ‌هایی مانند جنگ‌های اندلس، جنگ‌های صلیبی و... روی داد که طی آن میلیون‌ها کتاب از بین رفته و یا سرقت شد و از بسیاری از کتابخانه‌های عظیم و مراکز بزرگ علمی در مناطق مورد هجوم، اثری باقی نماند. از این‌رو، باید گفت: این جنگ‌ها خسارات غیرقابل جبرانی بر ارتباطات علمی در این مناطق مهم حوزه تمدن اسلامی، وارد ساخت. در این خصوص آمده است که پس از غلبه مجدد مسیحیان بر این سرزمین‌ها، قسمت بزرگی از کتاب‌های این کتابخانه به تولدو انتقال یافت. در آن زمان، شهر تولدو به سبب همین ویژگی و امتیاز، در مقایسه با سایر شهرهای اسپانیا، محل مناسبی برای تأسیس مرکز بزرگ ترجمه گردید. از آنجاکه در

این دوره بیشترین ترجمه‌ها از عربی به لاتینی بوده قرن ۱۲ میلادی به دوره ترجمه عربی به لاتینی شهرت یافت (حايك، ۱۹۷۸، ص ۹-۸ و ۵۱-۵۰). کتابخانه شیخ صفی‌الدین اردبیلی، از کتابخانه‌های مشهور سده هشتم هجری است. نسخه‌های خطی به جای مانده از آن کتابخانه حاوی ارزش تاریخی بسیاری است. در دوره حکومت فتحعلی‌شاه قاجار، به هنگام رویدادهای آذربایجان (جنگ ایران و روس)، کتاب‌های این کتابخانه توسط فاتحان روس به عنوان امانت برای مطالعه و استنساخ به تقلیس برده شد و هم‌اکنون در مؤسسه شرق‌شناسی لینگرگاد نگهداری می‌شود (آزاد، ۲۰۱۴، ص ۱۸۶۰). همچنین، به هنگام اشغال شهر تطوان در سال ۱۸۶۰ میلادی، توسط اسپانیا و پس از جنگی که بین آنها و مغربی‌ها در گرفت، اهالی آنجا برای نجات خود شهر و املاک خود را ترک کردند در نتیجه، نفایس کتابخانه‌ها دزدیده شد و به شهرهای اسپانیا منتقال یافت (عبدالرحمن، ۱۳۸۳، ص ۴۵). همچنین فرانسویان، کتابخانه‌امیرعبدالقادر جزائری (۱۸۰۸-۱۸۸۳) را رهبری مقاومت بر ضد اشغالگری فرانسه در کشورش را عهده‌دار بود، در ضمن جنگ با او غارت کردند. این کتابخانه، دارای ذخایر نسخه‌های خطی عربی بوده است (همان).

حتی امپراتوری‌های بزرگ در تمدن اسلامی هم از این جنگ‌ها در امان نبودند. در اکتبر ۱۵۷۱ میلادی، پیروزی بر ناوگان دریایی عثمانی در جنگ لپاتو، مشهورترین نبرد دریایی، نسخه‌های خطی عربی را به اروپا آورد. سرانجام به دست محققانی افتاد که می‌توانستند آنها را بخوانند (جونز، ۱۳۸۰، ص ۱۶۱). همچنین، در سال ۱۵۹۳ میلادی منج به جنگی تمام‌عیار شد. فشارهای دولت دوم، امپراتور اتریش، نیروهای عثمانی را تحت فرماندهی سلطان پاشا وزیر اعظم هشتاد ساله قرار داد و نخستین موقوفیت‌های هابسبورگ، نسخه‌های خطی عربی و ترکی عثمانی، بیشتری را در اختیار اروپاییان قرار داد (همان). این روند ادامه داشت تا اینکه دولت عثمانی سقوط کرد و گنجینه‌های تمدن ما از معابر داردان و بسفر به غرب پیروز، منتقال یافت (عبدالرحمان، ۱۹۷۰، ص ۴۴). وقتی حکومت‌های بزرگ تمدن اسلامی، از این دست‌اندازی‌ها و غارت‌ها در امان نبوده‌اند، پس به مراتب حکومت‌های کوچک‌تر، لطمات بیشتری را متحمل شدند. از این‌رو، در طول تاریخ مشاهده می‌شود که تقریباً هیچ یک از کشورهای اسلامی از جنگ‌افروزی غربی‌ها و غارت آثار خود توسط آنها در امان نبوده‌اند. امنیت، ثبات و آرامش جامعه، مهم‌ترین عامل توسعه و پیشرفت علمی و تولید علم و تعالی فرهنگ است. این جنگ‌ها، جز کشتار و ویرانی، دستاورد دیگری برای کشورهای مسلمان درپی نداشتند. غربی‌ها در هر نقطه‌ای از تمدن اسلامی که فرصت یافته‌اند، با جنگ‌افروزی‌های خود به بیانه‌های گوناگون توانستند با از بین بردن سرمایه‌های مادی و انسانی آن منطقه، نه تنها جلوی پیشرفت و رشد آن را بگیرند، بلکه توانستند دستاوردهای علمی قرن‌ها را در طی مدتی کوتاه تاراج کرده و یا از بین ببرند.

۶-۱-۲. مأمورانی جهت خرید آثار در شهرهای اسلامی

یکی از راههایی که غربی‌ها به وسیله آن توانستند بر بسیاری از آثار اسلامی دست پیدا کنند، وجود افرادی در شهرهای اسلامی بود تا این آثار را جمع‌آوری نموده و در اختیار آنان قرار دهند. این افراد، بیشتر در زمان‌ها و مکان‌هایی مورد استفاده قرار می‌گرفتند که سیطره و نفوذ غربی‌ها، در آنها کم یا سخت بود. به همین دلیل، غالباً موقوفیت‌های چشمگیری به دست می‌آورند.

انگلستان در سال ۱۸۴۲ میلادی، گروهی را به سرپرستی مستر تتم (متخصص نسخه‌های خطی) به مصر اعزام داشت. این گروه، به نسخ خطی عربی دست یافت که از بین آنها، ۳۰۰ نسخه بر پوست آهو مکتوب بود (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۲، ص ۵۸۲). همچنین، تاجری ایتالیایی که در میان زندگی می‌کرده، نسخ خطی قدیمی یمن را با کالاهای کم‌ارزش خودش مبادله می‌کرده است و از این رهگذر، چندین هزار نسخه جمع‌آوری کرد و بعدها این نسخه‌های خطی را به کتابخانه امپراتوری روسیه اهدا نمود (عبدالرحمن، ۱۳۸۳، ص ۴۸). همچنین، جزویانی در خلال سال‌های ۱۹۲۰ و ۱۹۲۵ میلادی مدیر کتابخانه پادشاهی مصر بوده است. تعداد نسخه‌های خطی که وی از کشورهای عربی کوچانیده، بیش از ۱۲۴۱ نسخه می‌شود (صالحیه، ۱۹۸۵، ص ۲۱). فرانسوی‌ها در حضور بیست و دو سال‌هاش در استانبول با سی سال [اقامت] آندره آپاگو در دمشق برابر می‌کرد، در کل، مجموعه عظیمی از نسخه‌های خطی با خود به وطنش آورد (جونز، ۱۳۸۰، ص ۱۵۶). افرادی را که مأموریت و کار اصلی آنان به دست آوردن آثار و انتقال آنها به غرب بود را تقریباً در جای جای سرمیمین‌های اسلامی می‌توان مشاهده کرد. این خود، اهمیت این آثار را در نزد غربی‌ها آشکار نموده و بیانگر حجم زیاد این انتقالات به غرب است. به طوری که برخی از این افراد، همه عمر و هدف خود را به این کار اختصاص داده بودند.

۳-۱. استعمارگری غرب

بسیاری از کشورهای اسلامی در معرض تهاجم استعماری غرب و استیلای آنها بر میراثشان قرار گرفتند، در مقدمه این میراث نسخه‌های خطی اسلامی قرار داشتند که به زور از آنها مصادره کردند. به عنوان نمونه، در واقعه نیل در سال ۱۸۰۲ میلادی که کلیل انگلیسی توپنر آن را رهبری می‌کرد، تعداد زیادی از نسخه‌های عربی را به بریتانیا منتقل کرد و به کتابخانه موزه بریتانیا سپرد (پیرسون، ۱۹۷۱، ص ۲۹۸). همچنین، سپاه فرانسه و فرانسویان مقیم الجزایر، کتابخانه دانشگاه الجزایر را به دنبال اعلان استقلال الجزایر در هفتم ژوئن سال ۱۹۶۲ میلادی به آتش کشیدند. گفته می‌شود، آتش‌سوزی به صورت ساختگی و به منظور انتقال نسخه‌ها رخ داده بود (عبدالرحمن، ۱۳۸۳، ص ۴۵). این غارت‌ها مختص به قرن‌های جدید نبوده و در قرن‌های دورتر نیز بسیار مشاهده می‌شود. وقتی اسپانیا در سال ۱۴۱۴ میلادی بر شهر بسته (تزدیک شهر فارس مغرب) مسلط شد، تمامی کتاب‌های علمی را که تعداد آن بسیار بود، به کشور خود منتقل کرد (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۱، ص ۲۳۸). همان‌طور که مشاهده می‌شود، این تهاجم‌ها و غارت‌ها در طی یک یا دو قرن انجام نگرفته، بلکه قرن‌ها به طول انجامیده است؛ غارتی این چنین طولانی و وسیع، خود گویای آسیب‌هایی است که آثار و متون تمدن اسلامی از جانب غربی‌ها متتحمل شده و بسیاری از منابع علمی از کشورهای مسلمان خارج شده یا از دست رفته‌اند.

۴-۱. سفارت و کنسولگری‌های غربی

غربی‌ها حتی از نمایندگان سیاسی و رسمی خود نیز در جمع‌آوری آثار بهره می‌بردند. از این‌رو، بسیاری از سفارت‌ها و

کنسولگری‌های غربی، نسبت به تهیه نسخه‌های خطی و انتقال آن به کشورهای خود اقدام کردند. از جمله مستشرق آلمانی هارتمن (متوفی ۱۹۱۹م) به عنوان مستشار کنسولگری آلمان در بیروت، در سال ۱۹۱۹ میلادی به لبنان و سوریه و برخی مناطق شرق مسافرت کرد و برای به دست آوردن نسخه‌های خطی عربی، به سران خاندان‌ها در لبنان، سوریه، فلسطین، عراق و آستانه پناه جست و از آنها کتابخانه ویژه‌ای که از گران‌بهاترین کتابخانه‌های عربی به شمار رفته، ترتیب داد (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۲، ص ۶۲۷). دکتر دل در کتاب خود می‌نویسد: «کتاب‌های گران قیمت بسیاری برای کتابخانه مزبور (کتابخانه سلطنتی) از شرق، وارد پاریس می‌شد. همچنین سفیران فرانسه در خارج، کتاب‌های گران قیمت بسیار ارزش‌های را به آنجا می‌فرستادند» (دال، ۱۳۷۲، ص ۳۲۲). همچنین، کنسول بریتانی در بغداد Lynch در سال‌های ۱۸۶۳ – ۱۸۶۰م تعداد ۳۱۰ نسخه عربی را به دست آورد و آنها را به موزه بریتانیا سپرد. سپس، کنسول دیگر بریتانیایی یعنی Budge تعداد ۱۷۳ نسخه عربی را از موصل به چنگ آورد و به موزه بریتانیا ارسال کرد (پیرسون، ۱۹۷۱، ص ۳۹۹).

در این خصوص، آیت‌الله مرعشی نجفی نقل می‌کند: از بازار نجف عبور می‌کردم، دیدم طلبه‌ها به یک مغازه‌ای خیلی رفت‌وآمد می‌کنند. پرسیدم چه خبر است، گفتند: علمایی که فوت می‌کنند، کتاب‌هایشان را اینجا حراج می‌کنند. رفتم داخل دیدم که عده‌ای حلقه زده‌اند و آقایی کتاب‌ها را آورده و چوب حراج می‌زنند و افراد پیشنهاد قیمت داده و هر کس که بالاترین قیمت را پیشنهاد می‌داد، کتاب را می‌خرید. یک عربی نشسته بود در کنارش، کیسه پولی بود و بیشترین قیمت را او داده و کتاب‌ها را می‌خرید و به دیگران فرصت نمی‌داد. متوجه شدم که ایشان فردی به نام کاظم، دلال کنسولگری انگلیس در بغداد است و در طول هفته، کتاب‌ها را خریده و جمعه‌ها به بغداد برده و تحويل انگلیسی‌ها می‌داد و پولشان را گرفته و بعد دوباره می‌آید و کتاب می‌خرد (www.hawzahnews.com). در این موارد، تقریباً نام تمامی کشورهای مهم عربی قابل مشاهده است. این کشورهای از نمایندگی‌های سیاسی خود و کارکنان آنها در زمینه انتقال آثار بهره می‌برند که این موضوع، باز هم از اهمیت نسخه‌های تمدن اسلامی، برای دولت‌های غربی و ابعاد وسیع این موضوع حکایت دارد.

۶-۵. نسخه‌بازان و علاقه‌مندان به جمع‌آوری آثار

در میان تمام این عوامل، از نسخه‌بازان و علاقه‌مندان به جمع‌آوری آثار نباید غافل شد. این افراد، یکی از منابع مهم به دست آوردن آثار با ارزش تمدن اسلامی بودند. از حدود قرن یازدهم میلادی سیل دانشمندان و دلالان حرص کتاب از اروپا به کشورهای اسلامی و عربی سرازیر شد. اینان به جست‌وجو، یافتن و خریدن قانونی یا غیرقانونی، تقریباً هر دست نوشته‌ای که دسترسی یافتند، پرداختند (مکی‌سباعی، ۱۳۷۳، ص ۱۷۹). همچنین، در جولای ۱۵۳۵ میلادی بنوارد ریپارولی، کتاب نسخه مملوکی از جلد چهارم مجموعه مشهور حدیث بخاری به نام «صحیح» را از مسجدی در تونس آورد. این نسخه خطی، سپس به کتابخانه پالاتین در هایدلبرگ آورده شد و پوستل آنها را به همراه تعداد زیادی نسخه خطی عربی به نزد هیئت منتخب گرو گذاشت که بعداً به کتابخانه واتیکان منتقل شد

(جونز، ۱۳۸۰، ص ۱۵۹). همچنین، پس از انقلاب مشروطه (۱۹۰۶-۱۹۰۹م) تعداد زیادی نسخ خطی از ایران خارج گردید و به مجموعه‌های شخصی در خارج از کشور، انتقال داده شد (روم، ۱۳۸۰، ص ۱۳۵).

تعداد این افراد به حدی زیاد است که پرسور سوئل دال، رئیس سابق هیئت‌امنی داشگاه کپنهاک می‌گوید: برشمودن همه فرانسویان دوستدار کتاب در این قرن (۱۸م)، برای ما امکان‌پذیر نیست (دال، ۱۳۷۲، ص ۳۲۱).

حضور این نسخه‌بازان در تهیه و انتقال نسخ خطی، به قدری زیاد است که قابل شمارش دقیق نیست و خود پژوهش‌های مفصلی می‌طلبد. اما این حجم قابل توجه از افراد و بازارهای بزرگ کتاب در غرب، نشان از حجم زیاد مبادرات و تجارت کتاب، بخصوص نسخه‌های نفیس و قدیمی دارد. این امر یعنی تبادل و انتقال یک طرفه علوم و متون از سوی شرق به سمت کشورهای غربی. این تجارت به معنای خسارت محض برای کشورهای شرقی و برد و منفعت کامل برای غربی‌ها بود؛ چون جریان یک طرفه انتقال علوم، هیچ منفعتی برای کشورهای دارای علم ندارد؛ زیرا زمانی تبادلات علمی مفید است که دو طرفه باشد. ازین‌رو، شما در آن دوران هیچ کتاب و متون غربی را در کشورهای اسلامی نمی‌توانید پیدا کنید که کمکی به گسترش یا پیشرفت علوم در تمدن اسلامی کرده باشد.

۶-۶ دزدان و شکار نسخ خطی

به دست اوردن نسخ خطی، گویا همیشه و در هرجایی برای غربی‌ها جزو اهداف مهم بوده است. آنها از هر روشی حتی سرقت و راهزنی، برای رسیدن به این هدف بفره می‌برند. اولانیستهای اروپایی که پرچمدار حرکت بیداری و نهضت رنسانس بودند، شکارچیانی از بین مسیحیان و یهودیان و حتی مسلمانان انتخاب کردند که به زبان‌های یونانی، رومی، عربی و عبری آشنایی داشتند و باید استناد علمی، فلسفی، تاریخی را خریداری یا حتی سرقت می‌کردند و پنهانی به صورت مال التجاره به اروپا می‌برند. غالباً شکارچیان، با لباس تجار و کشیش رفت‌وآمد می‌کردند و پنهانی به این ساخته از این‌گونه تجارت امداده می‌کردند. تاراج آثار اسلامی، تنها محدود به خشکی نمی‌شد، بلکه دریا هم بارها شاهد این سرقت‌ها بوده است. برای نمونه، ناوگان اسپانیایی در سال ۱۶۱۲ میلادی به هنگام انتقال کتابخانه زیدانیه مغربی به سوئیس در جنوب مغرب، در حاشیه دریا با کشتی دزدان دریایی مواجه شد. این دزدان، کشتی حامل کتابخانه را به اسپانیا سوق دادند. کتابخانه مزبور، از سلطان مولا زیلان بن‌ملک /حمد منصور سعیدی بوده و شامل ۳۰۰۰ یا ۴۰۰۰ کتاب از کتب نفیس برای حمل ذخایر از بندر اغادیر اجاره کرده بود که در کنار دریا با دزدان مواجه شد و آن کتابخانه گران‌بها به عنوان غنیمت به کتابخانه پادشاهی در قصر اسکوریال منتقل شد (جونز، ۱۳۸۰، ص ۱۶۶).

بر اساس گفتة/حمدبن قاسم سفیر پادشاه مراکش، ریسیوس از او به عنوان دستیار خود یاد کرده است. کتابخانه او حلوی ۷۸۰۰ کتاب بود که یک نومیدایی به نام نیرچا با حیله و نیرنگ آن را سرقت کرد (همان). بخش مهمی از مسلمانان نسبت به اهمیت و ارزش این کتاب‌ها آگاهی داشته و در حفظ آنها جدی بودند. ازین‌رو، در بسیاری از مواقع امکان خرید کتاب‌های با ارزش و نفیس برای غربی‌ها وجود نداشت. به همین دلیل، بیشترین شیوه‌ای که توسط غربی‌ها در موارد این چنینی مورد استفاده قرار می‌گرفت، سرقت این آثار بود. گزارش‌های موجود خود گویای فراوانی استفاده از این روش توسط غربی‌ها است.

۶-۷. شرق‌شناسان

مسافرت شرق‌شناسان به کشورهای عربی و اسلامی برای جست‌وجوی نسخه‌های خطی نادر و نفیس از زمان‌های دور، امری شایع بوده است. این مستشرقان، تنها به مطالعه شرق اشتغال نداشته‌اند و به دست آوردن آثار شرقی نیز جزء اهداف آنها بهشمار می‌رفت. مستشرق یهودی، اتریشی، هندی اگلازر که اهل چکسلواکی بود، با اسم مستعار حاج حسین در سال‌های ۱۸۹۰ – ۱۸۹۲ میلادی چندین مسافرت به کشورهای عربی و از جمله یمن کرد. او پس از رسیدن به مارب، به مجموعه نفیسی از آثار قدیمی و نسخه‌های خطی دست یافت (صالحیه، ۱۹۸۵، ص ۱۹-۲۰). همچنین، خاورشناس روسی کراچکفسکی، مسافرت‌های متعددی به کشورهای شرقی و غربی مثل ازبکستان، ترکستان، قرقیزستان و مناطقی از قفقاز نمود. وی به نسخه‌های خطی نفیسی دست یافت و آنها را به کتابخانه روسی منتقل کرد. سپس، به شرق عربی یعنی لبنان و سوریه و مصر کوچ کرد و مجموعه‌ای از نسخه‌های خطی عربی نفیس را خریداری و به روسیه گسیل داشت (عبدالرحمن، ۱۳۸۳، ص ۴۵). وجود این مستشرقان، به این دلیل اهمیت داشت که آنها آشنایی بهتر و دقیق‌تری با فرهنگ و تمدن اسلامی داشتند و می‌توانستند آثار نفیس و با ارزش‌تر را به خوبی شناسایی کرده، به دست آورند. از دست دادن نسخ نایاب و نفیس برای هر جامعه، خسارتری بزرگ برای میراث علمی آن محسوب می‌شود و تأثیر زیادی در ضعیف شدن تبادلات علمی خواهد داشت.

۶-۸. فریب افراد ناآگاه

از دیگر شیوه‌های به کار رفته، اغفال برخی از ناآگاهان که متولی کتابخانه‌های دانشگاه‌ها، مساجد، مدارس قدیمی و... بوده و از ارزش این گونه گنجینه‌ها بی‌اطلاع بوده‌اند. از این‌رو، آنها را به پول اندازک فریفته و پس از خریدن نسخه‌های خطی، آنها را به کشورهای خود منتقل می‌کردند. شاید بهترین نمونه برای این شیوه، بیان محمد کردعلی در کتاب خوده *خطط الشام* است که می‌گوید:

از مصائبی که دچار کتب شام گردید این بود که برخی از دولت‌های اروپایی و از جمله فرانسه، آلمان، انگلستان، هلند و روسیه از قرن ۱۷ میلادی شروع به جمع‌آوری کتبی از تمدن ما نمودند و آنها را از شام به واسطه وکلا، کنسولگری‌ها، اسقف‌ها و میسران دینی خریداری کردند. مردم و به‌ویژه دست‌اندرکاران مدارس و دانشگاه‌ها نیز تا آنجا نفهمی کردند که درهمی را به نفیس‌ترین کتاب ترجیح دادند و در امانت خیانت کردند و فروش و تصرف در آنچه تحت نظرشان بود و یا از غیر خود به سرقت رفته بود را مباح گردند؛ گویی جزء مایملکشان بود. نقاهی برایم گفته بود که یکی از دلالان کتب در قرن گذشته به منازل برخی از آنها در دمشق می‌رفت و با متولیان کتابخانه‌های مدارس و دانشگاه‌ها رفت‌وآمد داشت. وی کتاب‌های خطی مورد نظرشان را از آنجا به بهایی اندازک می‌خرید. خرید این کتاب‌ها، بیشتر برای کنسولگری برسبیا (آلمن) بود. این وضعیت یعنی خرید نسخه‌های خطی از تمامی شام ادامه داشت تا اینکه صد کتابخانه مههم را جمع‌آوری و سپس، به کشورش ارسال داشت (کردعلی، ۱۴۰۳، ص ۱۹۸-۱۹۹).

همچنین آمده است: لاندبرگ سوئدی (۱۸۴۸ – ۱۹۲۴م) در خلال مسافرت و گشت و گذارهایش در کشورهای عربی،

تولنتست به صدها نسخه عربی دست یابد و به کشورش انتقال دهد. او در مصر و یمن، بسیاری از افراد را به فروش نسخه‌های خطی فریب داد. از جمله آنها محمد اکمل بن عالم مصری عبدالغنى فکرت متوفی به سال ۱۸۹۹ میلادی بود که از او کتابخانه بزرگی را که پدرش به ارث برده بود، خریداری کرد (طرازی، ۱۹۴۷، ج. ۲، ص. ۶۳۰ و ۷۵۰). متأسفانه در این موضوع، ناگاهی برخی مسلمانان نسبت به ارزشمندی این آثار و اهمیت حفظ میراث گران‌بهای علمی تمدن اسلامی نقش مهمی داشته است. اگر این ناگاهی و هوشیاری در بین مسلمانان بیشتر می‌شد، حجم تاراج میراث علمی مسلمانان نیز کاهش پیدا می‌نمود. اما دولت‌ها در این خصوص، معمولاً اقدامی انجام نمی‌دادند و عالمان دینی و دانشمندان بیشتر از هر کسی بار سنگین آن را بر دوش می‌کشیدند. اگر اقدامات آنها در حفظ و صیانت از منابع و متون اسلامی صورت نمی‌گرفت، شاید چیزی از آثار تمدن اسلامی باقی نمی‌ماند. مراکز دینی و حوزوی تا پیش از ظهور دانشگاه‌ها در عصر جدید مهم‌ترین جایگاهی بودند که ارتباطات علمی را زنده نگه داشتند. با تولید و تکثیر علوم و متون تمدن اسلامی، بخش قابل توجهی از این آثار را حفظ نموده و به دست ما رسانند.

۶-۱-۹. حکومت‌های دست‌نشانده

حکومت‌های وابسته و دست‌نشانده در کشورهای اسلامی، یکی دیگر از راههای انتقال آثار اسلامی بود. در این خصوص، علامه حسن‌زاده آملی می‌گویند:

وقتی که من مدرسه مروی بودم، یکی از آقایان بزرگوار و اساتید نامدار، که اهل تأثیف بود، گاهی به من سری می‌زد، و حالی می‌پرسید. روزی آمد و گفت: از امروز تهران خبر داری؟ عرض کردم؛ آقا، من طبله‌ام و خبر ندارم. گفت: امروز (قریب چهل سال پیش) یک هوابی‌مایا کتاب خطی از تهران پرواز کرد برای آمریکا. اینها که پیش می‌آمد، مرحوم آقای شعرائی می‌فرمود که ضرر و صدمه‌ای که بر معارف و فرهنگ این کشور، این پدر و پسر (رضخان و محمد رضا) زند، مغول نزد بودند (حسن‌زاده آملی، ۱۳۷۵، ص. ۱۷۰).

همچین، به هنگام گشایش کتابخانه قبل‌المال در مسجد اموی دمشق، سلطان عبدالحمید دوم در پاسخ به پیشنهاد امپراتور آلمان ویلیام دوم، در سال ۱۸۹۹ میلادی دستور داد تا این کتابخانه را که مدتی مدید قفل بر در داشت، بگشایند و محتویات آن را بررسی کنند. پس از انجام این کار، سلطان دستور داد تا بخش اعظم مجموعه کمیاب و شگفت‌انگیز کتابخانه را به عنوان هدیه شخصی او نزد پادشاه آلمان بفرستند (مکی‌سباعی، ۱۳۷۳، ص. ۱۸۱). اگر حکام کشورهای اسلامی، کمی برای این میراث اهمیت قائل می‌شدند و تنها به میزان کمی مانند دولت‌های غربی در به دست آوردن این آثار دغدغه و تعهد داشتند، به سادگی می‌توانستند با اتخاذ تدابیر مناسب، دست بیگانگان را کوتاه نموده و این ذخایر با ارزش را برای رشد و توسعه علمی کشورهای خود حفظ نموده و مورد استفاده قرار دهند. اما نه تنها این موضوع اتفاق نمی‌افتد، بلکه در بسیاری موارد این حاکمان نالایق و فاسد خود به مهم‌ترین عامل تاراج آثار اسلامی تبدیل می‌شدن و بیشترین ضربه‌ها را به روند علم و ارتباطات علمی وارد می‌آورند. به همین دلایل، مورد پشتیبانی و حمایت غربی‌ها قرار می‌گرفتند.

۶-۱. کشیشان و راهبان مسیحی

کشیشان و راهبان مسیحی، گروهی بودند که به دلیل عالیق و اعتقادات مذهبی خود، قرابت و نزدیکی زیادی با دنیا مسیحی غرب داشتند. از این‌رو، در موارد مختلفی مورد استفاده غربی‌ها قرار می‌گرفتند. از جمله کاربیتال آگاتوبوس جبرائیل تیونی از موصل (۱۹۶۸م) مجموعه‌ای از نسخه‌های خطی عربی را به کتابخانه واتیکان اهدا کرد (عواد، ۱۹۷۶، ص ۲۰۱). همچنین، هنگامی که اسقف گرگوریوس چهارم به دیدار اسقف انطاکیه و همه سرزمین‌های شرقی تا روسیه رفت، مجموعه‌ای از نسخه‌های خطی عربی را به قصر پادشاهی اهدا نمود (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۳، ص ۱۰۳۱). البته خود کلیسا هم بیکار نبود و نقش فعالی در این خصوص داشت. به طوری که پاپ در سال ۱۷۱۹ میلادی کشیشی مارونی و قبرسی‌الاصل به نام اندراؤس کسانتنر را به موصل اعزام کرد و او به برخی نسخه‌های خطی عربی دست یافت (همان، ج ۲، ص ۵۸۰). افراد وابسته به کلیسای مسیحی، گروهی فعال بودند که در زمینه تهیه و انتقال آثار در کشورهای اسلامی فعالیت داشتند و حجم انبوه کتب ارسالی به واتیکان و مراکز اصلی مسیحیت، خود گویای این نکته است.

این موارد شواهدی است که به اصل موضوع تاراج و انتقال آثار و ابعاد کمی و کیفی آن، در ایجاد محدودیت در ارتباطات علمی می‌پردازند. همان‌طور که مشاهده شد، این حجم از انتقال و تاراج متون توسط غربی‌ها، خود بیانگر میزان کم شدن کمیت کتاب‌ها در تمدن اسلامی است. این میزان کاهش کتاب، دسترسی به منابع علمی را محدود و سخت کرده و به موجب کاهش ارتباط علمی شده است. اما این تنها بخشی از موضوع است؛ زیرا اقدامات غربی‌ها در این خصوص، با توجه به شواهد موجود، موجب از بین رفتن بخش مهمی از علوم و آثار تمدن اسلامی گردیده است؛ یعنی همانند موارد فوق تنها موجب ایجاد محدودیت نشده‌اند، بلکه موجب شدند که به طور کامل این منابع از دسترس تمدن اسلامی خارج شوند که در ادامه به آنها پرداخته خواهد شد.

۶-۲. از دسترس خارج شدن متون اسلامی

در سراسر دنیای اسلام، از بعضی از نسخ خطی اسلامی تنها یک یا چند نسخه محدود باقی مانده است که اگر آنها هم از دست رفته بودند؛ مانند بسیاری از کتب دیگر، تنها نامی از آنها باقی می‌ماند و در دل تاریخ مدفون می‌گردیدند و تمام رنچ‌ها و زحماتی که برای پدید آوردن آنها کشیده شده بود از بین می‌رفت. از بین رفتن یک کتاب، خسارتی سنگین برای هویت یک تمدن و میراث علمی آن محسوب می‌شود. در میان کتاب‌هایی که توسط غربیان نابود شده یا منتقل شده‌اند، شواهد نشان می‌دهد که تعداد قابل توجهی کتب تک نسخه یا با نسخه‌های محدود وجود داشته، که طی قرون گذشته از دسترس کشورهای اسلامی خارج گردیده و یا از بین رفته‌اند که در این بخش، شواهد تاریخی و ابعاد آن را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

۶-۳. نابودی کتب و آثار

یکی از آسیب‌های غیرقابل جبران بر پیکره علمی جهان اسلام، نابودی آثار دانشمندان اسلامی است که توسط غربی‌ها عامدانه و یا با سهل‌انگاری صورت گرفته است. غربی‌ها که علاقه زیادی به کتاب‌های کمیاب و نفیس

داشتند، توانستند بسیاری از آنها را از ملل مسلمان به دست آورده و با خود ببرند. اما برخی از این کتاب‌ها، یا هیچ‌گاه به مقصد نرسیدند و در راه از بین رفتند و یا پس از رسیدن به غرب، به دلایل مختلفی از جمله جنگ‌ها، آشوب‌های داخلی، بی‌توجهی و... نابود شدند. مطابق استند موجود در بین این نسخه‌ها، کتاب‌های نایاب و تکنسخه نیز وجود داشتند که برای همیشه از بین رفته و از دسترس خارج شدند و دیگر هیچ‌گاه دسترسی به آنها ممکن نیست. برخلاف ادعاهای برخی افراد ساده و فریب‌خورده که انتقال آثار اسلامی به غرب را مفید و مثبت ارزیابی می‌کردند، باید گفت: غربی‌ها هرگز امانتداران خوبی برای میراث علمی تمدن اسلامی نیودند. آنان علی‌رغم استفاده‌های فراوان علمی از آثار دانشمندان مسلمان، بیشترین خسارات را بر پیکره علمی جهان اسلام وارد آوردند.

۶-۱-۲. نابودی آثار نادر در راه انتقال

یکی از علل نابودی کتب و آثار اسلامی، حمل و نقل آنها، در مسیر سخت و طولانی تا اروپا بود که به اذعان منابع تاریخی، بخشی از این آثار نفیس در همین راه انتقال نابود شده‌اند. به عنوان نمونه، در سال ۱۷۱۵ میلادی دانشمند لبنانی یوسف سمعانی (۱۷۶۸م) به هدایت پاپ یا زدهم اقلیس از رم عزیمت کرد و به قصد بررسی کتابخانه‌ها به شهرهای دمشق، حلب، قدس، شهرهای دیگر سوریه، لبنان و مصر مسافت کرد. او در این مسافرت‌ها به آنچه مورد پسندش بود رسید؛ یعنی نسخه‌های خطی نادری به زبان عربی، سریانی و قبطی. بدین ترتیب، سه کشتی پر از این نسخه‌های خطی را بارگیری کرده و به قصد کتابخانه واتیکان در رم عزیمت کرد؛ زیرا او عضو هیئت امنی آن کتابخانه بود. اما دو کشتی از او در رود نیل غرق شد (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۳، ص ۱۰۳۱). غرق شدن دو کشتی کتاب نادر و نفیس صدمه‌ای بزرگ برای میراث علمی یک تمدن بهشمار می‌رود؛ آن هم زمانی که در تمدن‌های دیگر آن مقطع، حتی به اندازه همین دو کشتی هم نسخ خطی قدیمی یافت نمی‌شد.

۶-۱-۲. آشوب و جنگ‌های داخلی غرب

وقوع جنگ و آشوب‌های داخلی در غرب، علت دیگر از بین رفتن متون تمدن اسلامی بهشمار می‌رود. وقوع این جنگ‌ها، در دنیای پرآشوب غرب که بزرگترین جنگ‌های جهان از جمله جنگ جهانی اول و دوم را به خود دیده، بسیار پررنگ است. اسنادی که دال بر سرنوشت دردنگ کتابخانه‌ها در شهرهای آشوب زده است، وجود دارد. دورانی که کتاب‌ها سوخته یا پاره یا در آب ریخته شد و یا کلوبی به فروش می‌رفت (دال، ۱۳۷۷، ص ۲۱۳)، کشمکش‌های دائمی و اقلایی در این زمان سراسر زندگی مردم را فرا گرفته بود. بی‌شک تمامی این عوامل، به فرهنگ و تحقیقات ادبی و جمجمه‌وری کتاب آسیب رسانید (همان، ص ۲۸۵). همین طور کتابخانه مشهور دانشگاه آکسفورد در سال ۱۵۵۰ میلادی به دست هیئت اعزامی پادشاه ادوارد ششم، غارت و کتاب‌هایش یا در آتش سوخت و یا به فروش رسید (همان، ص ۲۱۶).

این روند در دوران معاصر نیز ادامه داشت. کتابخانه‌ها می‌باید به مفهوم واقعی کلمه عمومی می‌شدند. چنان‌که در حکومت کمونیستی شوروی چنین شد و پس از آن کتابخانه‌ها ملی شدند؛ اما هرجو مرج رایج در این زمان

انقلاب) تحقق این امر را به تأخیر انداخت، بلکه از این فراتر، منجر به نابودی بخش زیادی از میلیون‌ها کتابی شد که از افراد به دست دولت افتاده بود. غیرممکن است که میزان این زیان‌ها را بتوان مشخص کرد. در دوره اول انقلاب، کتابخانه‌های اشراف و صومعه‌ها در اثر حمله مردم به طور کلی ویران شدند (پلاچ، ۱۳۸۳، ص ۳۴۱). نسخه‌های خطی قدیمی که در این دوران از بین رفت، اکثراً نسخ جمع‌آوری شده از سایر تمدن‌ها بود. در بین این نسخه‌ها، بیشترین مقدار متعلق به نسخ خطی اسلامی بوده است؛ زیرا همان‌طور که گفته شد، در تمدن غرب نسخ خطی قدیمی متعلق به خود اروپا بسیار محدود یافت می‌شد. به یقین، در این میان کم نبودند نسخه‌های خطی کمیاب و نفیسی که در آتش خودخواهی غربی‌ها سوخته و نابود شدند.

۶-۲-۳. جنگ‌های اندلس

تمدن اسلامی اندلس، تمدنی درخشنan در دل اروپا بود که به عنوان پایتخت علمی آن روز اروپا نام گرفت. مطابق گزارش‌های تاریخی، برخی کتابخانه‌های آن دارای صدها هزار جلد کتاب بوده است. به عنوان نمونه، تنها در قربه (شهری در اندلس) در کتابخانه حکم دوم (۳۵۰ تا ۳۶۶ق) ششصد هزار جلد کتاب وجود داشت. در صورتی که شارل عاقل، ۴۰۰ سال بعد، کتابخانه دولتی پاریس را تأسیس کرد و فقط توانست ۹۰۰ جلد کتاب جمع‌آوری کند که یک سوم آن، کتاب‌های مذهبی بود (قریانی، ۱۳۷۰، ص ۶۷). باید گفت: امروزه هیچ اثری از آنها باقی نمانده و هم‌اکنون در اسپانیای کنونی، طبق آمار و گزارش‌های موجود، حدود سه هزار نسخه خطی اسلامی وجود دارد (عبدالرحمن، ۱۳۸۳، ص ۳۷) که تقریباً اکثر آنها بعد از این دوره از دیگر کشورهای اسلامی به دست آمده است. امروزه از آن کتابخانه‌های عظیم و کتاب‌های بی‌شمار اسلامی در اسپانیا اثری به چشم نمی‌خورد.

در سال ۱۴۹۲ میلادی با سقوط غرناطه دوران اقتدار مسلمانان در اسپانیا پس از ۷۸۱ سال به پایان رسید و به تدریج مقامات مسیحی درصد از میان بردن آثار فرهنگ اسلامی برآمدند (روم، ۱۳۸۰، ص ۳۴۵-۳۴۴). خروج مسلمانان از اندلس و سیطره اسپانیا بر آنچا و سوزاندن هزاران کتاب عربی پس از سقوط قرناطه، آنها کتاب‌ها را در میادین، ابیشهه می‌نموده و می‌سوزانند. بلاد اندلس در آن زمان به فجع‌ترین مصیبت که همان کینه اعتقادی و نابودی بشرو فرهنگ باشد، دچار شد (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۳، ص ۱۰۲۰) در این خصوص، در آستانه قرن شانزدهم گزارش‌هایی از سیاست کاردینال جیمز دسپیروث، در خصوص تعییر دین مردم گرانادا در دست است که با سوزاندن هزاران نسخه خطی عربی در پلازاد بیارامبلا همراه شد (جونز، ۱۳۸۰، ص ۱۵۴). این کاردینال اسپانیایی که از توجه هموطنان خود به مطالعات اسلامی شکایت داشت، دستور داد تا هشتاد هزار کتاب عربی را در میدان عمومی غرناطه بسوزانند (مکی‌سیاعی، ۱۳۷۳، ص ۱۷۷). این کشیش، آثار هشت قرن فرهنگ اسلامی را در یک روز نابود کرد (روم، ۱۳۸۰، ص ۳۴۶). میزان این نابودی و از بین بردن آثار اسلامی در اسپانیا به حدی بود که حتی از دانشمندان مسلمان متولد خود اسپانیا مانند این رشد هم اثری در این کشور یافت نمی‌شد. دلیل این امر، انهدام کتاب‌های او در اسپانیا به فرمان خیمنت بود. در

تعقیب این فرمان، هشتاد هزار نسخه دستنویس به زبان عربی در میدان‌های غرب ایران سوزانده شد. در حوالی سال ۱۴۰۰م) اسکالینجر هنگامی که در اسپانیا در جست‌وجوی نسخه‌های خطی جدید بود، حتی یک نسخه از آثار آن را پیدا نکرد (شريف، ۱۳۷۴، ج ۳، ص ۵۳). این مورد، یکی دیگر از شواهد آشکار عدم دسترسی به آثار داشمندانی بزرگ مانند بن‌رشد حتی در محل تولد و زندگی خود او می‌باشد. این خود، به معنی بالاترین حد جلوگیری از ارتباطات علمی؛ یعنی سانسور در جامعه‌ای مسلمان‌نشین مانند اندلس می‌باشد. این میزان از حذف و نابودی آثار و متون اسلامی موجب از بین رفتن دسترسی و ارتباطات علمی جامعه اندلس، با میراث اسلامی گردید. به طوری که در مدتی کوتاه، اسلام و مسلمانان برای همیشه از این محدوده جغرافیایی ناپدید گردیدند. باید گفت؛ نابودی کامل یک تمدن مانند اندلس، در این ابعاد در طول تاریخ کم سابقه است. نابود کردن این حوزه مهم تمدن اسلامی و آثارش، خسارتهای غیرقابل جبران بر روند علمی تمدن اسلامی وارد نمود.

۶-۲-۴. جنگ‌های صلیبی

تمدن بیت‌المقدس، جزء غنی‌ترین و درخشان‌ترین حوزه‌های تمدن‌های اسلامی بود که سال‌های طولانی گرفتار جنگ‌های متعدد صلیبی گردید. در این جنگ هم که با قتل عام وحشیانه مسلمانان همراه بود، بسیاری از آثار و متون اسلامی، توسط صلیبیون مسیحی نابود گردید. به طوری که برخی از اندیشمندان آثار آن را با خسارات ناشی از حمله مغول‌ها مقایسه می‌کنند و گفته‌اند: در نابودی کتابخانه‌های اسلامی، تاراج مسیحیان را در جنگ‌های صلیبی و حمله مغولان به بلاد اسلامی را نباید فراموش کرد (المردی، ۱۳۶۲، ص ۸۷). جنگ‌های صلیبی که دو قرن (۱۰۹۶-۱۲۹۱م) به طول انجامید و بخش بزرگی از دنیای اسلام و از جمله کتاب‌ها و کتابخانه‌ها را ویران نمود و از بین برده، روش‌ترین نمونه آن، سوزاندن کتاب‌ها توسط صلیبیون به هنگام استیلاه بر شهر طرابلس در سال ۱۱۱۰ میلادی است (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۳، ص ۱۰۰). در جریان جنگ‌های صلیبی، صد هزار جلد از کتاب‌های دارالعلم غارت شده یا به آتش کشیده می‌شود (معلوم، ۱۳۶۹، ص ۱۱۳). تحمیل دو قرن جنگ و ویرانی بر بخش مهم دیگری از حوزه تمدن اسلامی، خود گویای آسیب‌های علمی در این بخش‌های تمدنی جهان اسلام است.

۶-۲-۵. سایر جنگ‌ها

بیشترین جنگ‌ها در طول تاریخ از سوی کشورهای غربی بر تمدن اسلامی تحمیل شده است. مشخص کردن خسارات علمی ناشی از هر جنگ بر پیکره جهان اسلام، نیازمند پژوهش‌های جداگانه‌ای است تا بتوان میزان خسارات آنها را بر تمدن اسلامی به مقدار دقیق تری آشکار کرد. هرچند شواهد تاریخی، درباره نابودی آثار اسلامی در جنگ‌های بزرگ بیشتر است، اما شواهدی هم وجود دارد که در سایر جنگ‌های تحمیلی غرب هم نابودی متون اسلامی اتفاق افتاده است. در این خصوص، هنگامی که اسپانیایی‌ها در سال ۹۷۸ق به تونس رسیدند، لشگریان آنها جامع (دانشگاه) زیتونه را اشغال کرده و کتابخانه‌ها را که مملو از هزاران جلد بود، نابود ساختند (طرازی، ۱۹۴۷، ج ۱،

ص ۲۱۹)، به دلیل جنگ‌های تحملی غرب بر علیه کشورهای مسلمان و غارت و ویرانی‌های ناشی از آنها، که موارد متعددی از آنها به عنوان نمونه در همین پژوهش ذکر شد، می‌توان حجم بالایی از آسیب‌های وارد بـ حرکت علمی در کشورهای اسلامی را تصور نمود؛ چون لازمه ایجاد و پیشرفت ارتباطات علمی در هر جامعه‌ای در درجه نخست، ثبات، امنیت و آرامش آن جوامع می‌باشد. در مرحله بعد، وجود مراکز و آثار علمی متعدد و متنوع که متأسفانه در طی این جنگ‌ها، هر یک از این موارد، آسیب‌های فراوانی را متحمل شدند.

۶-۱-۶. از بین بردن آثار با بی‌توجهی و سهل‌انگاری

سهـلـانـگـارـی و بـیـتـوجـهـیـ غـرـبـیـهـاـ،ـ نـسـبـتـ بـهـ مـرـاقـبـتـ وـ نـگـهـدارـیـ آـثـارـ اـنـتـقـالـ یـافـتـهـ،ـ يـكـیـ دـیـگـرـ اـزـ دـلـایـلـ نـابـودـیـ آـنـهاـ بـودـهـ است.ـ وـقـتـیـ مـورـخـ دـانـشـمـندـ پـیـتـرـ لـامـبـنـ اـزـ هـامـبـورـگـ،ـ درـ سـالـ ۱۶۶۲ـ مـیـلـادـیـ سـرـپـرـستـ کـتابـخـانـهـ درـ بـارـ وـبـنـ شـدـ،ـ گـنجـینـهـهـایـ گـرانـبـهـایـ آـنـجـاـ اـزـ گـرـدوـخـاـکـ پـوـشـیدـهـ شـدـهـ بـودـ.ـ وـیـ نـاـچـارـ شـدـ بـکـ سـالـ کـامـلـ بـرـایـ نـظـمـ وـ نـظـافـتـ دـوـبـارـهـ آـنـ تـلاـشـ کـنـدـ (ـدـالـ،ـ ۱۳۷۲ـ،ـ صـ ۲۷۵ـ).ـ هـمـچـنـینـ،ـ اـنـتـظـارـ مـیـ رـفـتـ کـهـ دـرـ انـگـلـسـتـانـ تـغـيـرـاتـیـ بـرـایـ نـگـهـدارـیـ کـتبـ صـورـتـ گـیرـدـ.ـ چـونـ اـحـترـامـ بـهـ اـشـیـاـیـ باـسـتـانـیـ اـزـ سـنـتـهـایـ آـنـجـاـ بـودـ.ـ اـمـاـ درـ حـقـيقـتـ اـيـنـ مـوـضـعـ،ـ تـهـنـهـ گـاهـیـ اوـقـاتـ اـنـجـامـ مـیـ شـدـ (ـهـمـانـ،ـ صـ ۲۱۶ـ).ـ درـ خـصـوصـ وـضـعـیـتـ نـگـهـدارـیـ کـتابـهـاـ درـ غـربـ آـمـدـهـ اـسـتـ:ـ بـسـیـارـیـ اـزـ نـسـخـهـهـایـ خـطـیـ قـرـونـ وـسـطـاـ،ـ بـعـدـهاـ نـابـودـ شـدـنـ؛ـ چـونـ پـیـمانـکـارـانـ شـمـالـیـ بـرـایـ سـاخـنـ جـلدـ دـفـتـرـهـایـ حـسـابـ خـودـ،ـ آـنـهاـ رـاـ بـرـشـ مـیـ زـدـنـ.ـ درـ سـالـ ۱۶۴۴ـ مـیـلـادـیـ تـعـدـادـ زـیـادـیـ اـزـ نـسـخـهـهـایـ خـطـیـ،ـ پـوـسـتـیـ بـرـایـ سـاخـنـ جـلدـ فـشـنـگـهـایـ آـشـبـازـیـ کـهـ بـرـایـ شـادـمانـیـ درـ مـجـالـسـ عـرـوـسـیـ فـمـاـنـوـایـانـ کـپـنـهـاـکـ رـهـاـ مـیـ شـدـ،ـ مـوـردـ اـسـفـادـهـ قـرـارـ مـیـ گـرفـتـ،ـ دـرـ انـگـلـسـتـانـ وـضـعـ بـدـتـ اـزـ اـيـنـ بـودـ (ـهـمـانـ،ـ صـ ۲۱۵ـ).

همـچـنـینـ،ـ دـکـتـرـ سـوـنـدـ دـالـ مـیـ نـوـیـسـدـ:ـ تـوـجـهـ بـهـ مـجـمـوعـهـ نـسـخـهـهـایـ خـطـیـ عـرـبـیـ مـوـلـاـیـ زـیـلـانـ تـاـ حـدـیـ مـرـهـونـ مـسـاعـدـتـهـ وـ تـشـوـيـقـهـایـ بـنـيـتوـ آـرـيـاسـ مـوـنـتـانـوـ (ـ۱۵۹۸ـ)ـ بـودـ.ـ وـیـ بـهـ عـنـوانـ کـتابـدارـ کـتابـخـانـهـ اـسـکـورـیـالـ،ـ بـهـ مـطـالـعـهـ زـيـانـ عـرـبـیـ هـمـتـ گـماـشـتـهـ وـ درـ اوـاـخـرـ عـمـرـشـ اـزـ کـيـفـيـتـ حـرـوفـ چـيـنـيـ بـرـخـیـ اـزـ نـمـوـنـهـهـایـ چـاـپـ کـارـ اـنـتـشـارـاتـ عـرـبـیـ مـديـچـيـ درـ رـمـ بـهـ شـكـفـتـ آـمـدـهـ بـودـ وـ نـمـيـ تـوـانـسـتـ باـورـ کـنـدـ کـهـ اـيـنـ نـمـوـنـهـهـاـ،ـ باـ منـجـرـ بـهـ اـزـ بـينـ رـفـتنـ نـيـمـيـ اـزـ نـسـخـهـهـایـ خـطـیـ عـرـبـیـ کـتابـخـانـهـ شـدـ؛ـ پـیـشـ اـزـ فـاجـعـهـ آـشـسـوزـیـ سـالـ ۱۶۷۱ـ مـیـلـادـیـ کـهـ مـنـجـرـ بـهـ اـسـتـفـادـهـ اـزـ اـيـنـ مـنـابـعـ باـشـدـ.ـ اـمـاـ اـزـ زـمانـ مـرـگـ اوـ،ـ هـيـچـ مـحـقـقـ اـسـپـانـيـاـيـيـ بـرـجـسـتـهـايـ کـهـ قـادـرـ بـهـ اـسـتـفـادـهـ اـزـ اـيـنـ مـنـابـعـ باـشـدـ،ـ وـجـودـ نـداـشـتـ (ـدـالـ،ـ صـ ۲۷۲ـ،ـ صـ ۲۱۳ـ).ـ هـمـانـ طـورـکـهـ مشـاهـدـهـ شـدـ،ـ وـضـعـیـتـ تـأـسـفـبـارـ آـثـارـ اـسـلامـیـ،ـ باـ سـرـقـتـ وـ اـنـتـقـالـ آـنـهاـ هـمـ بـهـ پـایـانـ نـمـيـ رـسـیدـ عـوـاـمـلـ دـیـگـرـ مـانـنـدـ وـضـعـیـتـ بـدـ نـگـهـدارـیـ،ـ آـشـسـوزـیـ،ـ اـزـ بـينـ بـرـدنـ عـمـدـیـ وـ اـنـتـظـارـ آـنـهاـ رـاـ مـیـ کـشـيـدـنـدـ وـ مـوـجـبـ خـسـارـتـیـ دـوـچـندـانـ وـ نـابـودـیـ کـاملـ نـسـخـهـهـایـ نـايـابـ وـ نـفـيـسـ مـیـ شـدـنـ.ـ نـابـودـیـ مـنـابـعـ وـ آـثـارـ،ـ بـهـ معـنـایـ نـابـودـیـ اـرـتـيـاطـ عـلـمـیـ نـسـبـتـ بـهـ آـنـ مـنـابـعـ وـ حـذـفـ کـامـلـ آـنـهاـ اـزـ چـرـخـهـ اـرـتـيـاطـ عـلـمـیـ مـیـ باـشـدـ.ـ الـتـهـ بـسـتـهـ بـهـ نوعـ عـلـمـ وـ کـيـفـيـتـ آـثـارـ،ـ مـحـدـودـهـ تـأـثـيرـ آـنـ مـنـابـعـ مـنـقـاـوتـ مـیـ باـشـدـ.ـ مـثـلـاـ کـتابـهـايـيـ کـهـ مـرـجـعـيـتـ درـ بـرـخـیـ اـزـ عـلـمـ دـارـنـدـ،ـ باـ اـزـ بـينـ رـفـتنـ آـنـهاـ خـسـارـاتـ غـيرـقـابـلـ جـرـانـيـ بـرـایـ تـمـدـنـ اـسـلامـيـ اـيـجادـ مـیـ گـرـدـيـدـ.ـ بـهـ عـنـوانـ مـثـالـ،ـ تـصـوـرـ اـزـ بـينـ رـفـتنـ کـتابـ القـانـونـ /ـبـنـ سـيـنـاـ درـ پـزـشـكـيـ؛ـ يـعـنىـ اـزـ بـينـ رـفـتنـ بـخـشـ عـظـيمـيـ اـزـ دـسـتاـورـهـايـ تـمـدـنـ اـسـلامـيـ،ـ درـ طـبـ بـهـ طـورـيـ کـهـ هـيـچـ يـكـ اـزـ مـنـابـعـ دـيـگـرـ نـمـيـ تـوـانـسـتـ جـايـ خـالـيـ آـنـ رـاـ پـرـ نـمـاـيـدـ.

۶-۲. انتقال نسخه‌های نایاب و کمیاب

یکی از مهم‌ترین مواردی که غربی‌ها در به دست آوردن کتب به آن توجه زیادی می‌نمودند، نایاب یا کمیاب بودن یک نسخه بود؛ زیرا نادر و نایاب بودن یک نسخه به آن کتاب ارزشی نامحدود می‌بخشید. به دست آوردن حتی یک نسخه از چنین کتابی، بهمنزله کشف گنجی گران‌بها بهشمار می‌رفت. از این‌رو، مهم‌ترین همت غربی‌ها پیدا کردن نسخی بود که یا تک نسخه بودند و یا تعداد اندکی از آنها باقی مانده بود. این موضوع، تهدیدی جدی برای میراث اسلامی بهشمار می‌رفت و موجب از دسترس خارج شدن آثار ارزشمندی از درون تمدن اسلامی گردید؛ یعنی این موضوع تنها موجب محدودیت ارتباط علمی نمی‌شد، بلکه موجب می‌شد دسترسی به برخی علوم و آثار در تمدن اسلامی، به طور کامل قطع شود. در این خصوص، آمده است که ایرلندی متمول، چستریتی در سال ۱۹۱۳ میلادی، به دنبال عتیقه‌جات و نسخه‌های خطی به کشورهای عربی مسافرت کرد و در قاهره استقرار یافت. در آنجا با همکاری تجار و صیادان نسخه‌های خطی و آثار باستانی برای به دست آوردن نسخ خطی عربی و شرقی نادر، تلاش به خرج داد و در طی این سال‌ها، نادرترین آنها را جمع‌آوری نمود (صالحیه، ۱۹۸۵، ص ۱۴).

از جمله شرکت‌کنندگان در خرید کتاب‌های لاویپروروت آن کتابخانه سلطنتی بود کتاب‌های گران‌قیمت بسیاری برای کتابخانه مزبور، از شرق وارد پاریس می‌شد. همچنین، سفیران فرانسه در خارج، کتاب‌های گران‌قیمت بسیار ارزنهای را به آنجا می‌فرستادند. این کتابخانه، از لحظه داشتن کتاب‌های نایاب و نفیس، بزرگ‌ترین و غنی‌ترین کتابخانه دنیای تمدن آن عصر (قرن هفدهم و هجدهم میلادی) به حساب می‌آید (دال، ۱۳۷۲، ص ۲۷۶).

همچنین، ماجراهی آیت‌الله مرعشی نجفی نیز دلیلی بر این مدعاست. از میزان اهمیت به دست آوردن نسخه‌های نادر توسط غربی‌ها حکایت دارد. ایشان نقل می‌کنند:

من در بین سال‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۴۱، در مدرسه قوام نجف حجره داشتم. یک روز از مدرسه، به قصد بازار حرکت کردم. ناگهان چشمم به زنی افتاد. از زیر چادر زن گوشه کتابی را دیدم که بیرون زده بود. پرسیدم این چیست؟ زن گفت: کتاب فروشی هست. عنوان آن را خواندم و با حیرت تمام متوجه شدم که نسخه نایاب ریاض‌العلماء علامه میرزا عبدالله افنجی است که احمدی آن را در اختیار ندارد. به زن گفتیم: تمام دارایی من ۱۰۰ روپیه است که حاضرم برای این کتاب بددهم.

در همین حین، سروکله کاظم دھبیلی پیدا شد. این کاظم دلال کتاب بود و برای انگلیسی‌ها کار می‌کرد. نسخه‌های نایاب و کتاب‌های قدیمی را به هر طریقی به چنگ می‌آورد و توسط حاکم انگلیسی نجف که گویا اسمش می‌جر بود به کتابخانه لندن می‌فرستاد. کاظم دلال، کتاب را به زور از دست من گرفت و به زن گفت: من بیشتر می‌خرم و مبلغی خیلی بالاتر از آنچه که من پیشنهاد کرده بودم، به زن پیشنهاد کرد. زن رو کرد به کاظم دلال و گفت به تو نمی‌فروشم، این کتاب مال این آقا است. کاظم شکست خورده و عصبانی از آنچه دور شد. یک ساعتی از ختم معامله نگذشته بود که کاظم دلال و شرطه‌ها به مدرسه حمله کردند و بعد از دستگیری، مرا پیش حاکم انگلیسی برند.

می‌جر دستور داد من را به زندان بیندازند. روز بعد مرجع بزرگ آن وقت حاج میرزا فتح‌الله نمازی و میرزا مهدی، جماعتی را برای آزادی من

فرستادند. بالاخره، نتیجه کار این شد که من از زندان آزاد شوم، با این شرط که در مدت یک ماه کتاب را به میجر تسلیم کنم. بعد از آزادی از زندان به سرعت به مدرسه رفتم و همه دوستان طبله‌ام را جمع کردم و گفتیم باید کار مهمی انجام بدھیم که خدمت به شریعت است. طبله‌ها گفتند چه کاری؟ گفتیم: باید از این کتاب نسخه‌برداری کنیم. قل از مهلت مقرر کار به پایان رسید و نسخه دوم آماده شد (مرعشی نجفی، ۱۳۸۰، ص ۲۳۱-۲۳۴).

با توجه به حجم بالای انتقال متون تمدن اسلامی و اهمیت دستیابی به نسخه‌های نادر و نایاب خطی توسط غربی‌ها، باید انتظار داشت که منابع و آثار مهمی از این طریق از دسترس جهان اسلام خارج شده باشد. هرچند تا زمانی که فهرست کامل و دقیقی از نسخ خطی موجود در کشورهای اسلامی و کشورهای غربی تهیه نشود، نمی‌توان مقدار آنها را در زمان کوتني مشخص نمود. البته اگر غربی‌ها اجازه دسترسی به تمام نسخ خطی اسلامی موجود را بدهند.

نتیجه‌گیری

لازمه پیشرفت هر ملتی، استفاده از علم است. در حقیقت، رشد و پیشرفت هر جامعه، به وسیله مطالعه و تحقیق در علوم مختلف توسعه پیدا می‌کند. پس آگاهی از علوم، تأثیر تعیین کننده‌ای در سرنوشت و موفقیت ملت‌ها دارد. این موضوع، یکی از دلایل مهم اهمیت متون تمدن اسلامی برای غرب بود؛ چون غربی‌ها به خوبی می‌دانستند برای موفقیت و پیشرفت، باید از دستاوردهای علمی تمدن پیشرو و پیشرفتی اسلامی استفاده کنند، تا بتوانند عقب‌ماندگی‌های خود را جبران کنند. کتب و متونی که این علوم را بیت و ضبط کرده بودند، به عنوان مهم‌ترین رسانه و کاتال در آن دوران برای انتقال این اطلاعات و علوم انتخاب گردیدند. از این‌رو، طی قرن‌های متتمادی غربی‌ها تلاش‌های گسترده‌ای برای به دست آوردن آثار تمدن اسلامی انجام دادند. این کار با انگیزه‌های مختلفی انجام گرفت. روشن است که تاراج آثار دانشمندان مسلمان، تأثیر غیرقابل جبرانی بر روند علمی کشورهای مسلمان گذاشته و موجب کاهش محسوس ارتباطات علمی آنها شده است؛ زیرا کاهش ارتباطات علمی با کمیت و شمارگان کتب موجود در هر جامعه‌ای، نسبت مستقیم دارد؛ یعنی به هر میزان که کمیت و تعداد کتب کم شود، به همان میزان هم دسترسی به منابع علمی محدود و سخت‌تر شده و این موضوع موجب کاهش سرانه مطالعه، تبادل علوم و کاهش ارتباطات علمی خواهد شد. اهمیت این موضوع، به قدری است که حتی امروزه هم سرانه مطالعه در کشورها جزء شاخصه‌های توسعه و پیشرفت شناخته می‌شود. یکی از راههای شناخت و محاسبه آن، شمارگان کتاب در آن کشور می‌باشد. این کاهش ارتباط علمی، به دو طریق کلی انجام شده است: اول، ایجاد محدودیت در دسترسی به منابع علمی. دوم، از دسترس خارج کردن متون علمی دانشمندان مسلمان. این موضوع، تأثیر مستقیمی بر عقب‌ماندگی کشورهای اسلامی در قرون معاصر داشته است. در بخش اول، راههایی که غربی‌ها محب ایجاد محدودیت در ارتباطات علمی گردیدند، عبارت است از: ۱. جنگ‌ها، ۲. مأمورانی برای خرید آثار در شهرهای اسلامی، ۳. استعمارگری، ۴. سفارت و کنسولگری‌ها غربی، ۵. نسخه‌بازان و علاقه‌مندان به جمع‌آوری آثار، ۶. دزدان و شکار نسخ خطی، ۷. شرق‌شناسان، ۸. فریب افراد ناگاه، ۹. حکومت‌های دست‌نشانده، ۱۰. کشیشان و راهبان مسیحی.

در بخش دوم نیز راههایی که غربی‌ها موفق به از دسترس خارج کردن آثار شدند، عبارت است از: قسمت اول که نابودی آثار اسلامی است، عبارتند از: ۱. نابودی آثار نادر در راه انتقال، ۲. آشوب و جنگ‌های داخلی غرب،^۳ جنگ‌های اندلس (اسپانیا)،^۴ جنگ‌های صلیبی،^۵ سایر جنگ‌ها،^۶ ازین بین آثار با بی‌توجهی و سهل‌انگاری در قسمت دوم هم انتقال نسخه‌های نایاب و کمیاب، تأثیر بسیاری در از دسترس خارج کردن منابع و متون علمی تمدن اسلامی داشته است. بررسی این موارد کلیدی به خوبی یکی از علتهای مهم کاهش ارتباطات علمی و وضعیت قرون معاصر را در کشورهای اسلامی روشن می‌کند. تبیین این موضوع، می‌تواند به روشن شدن بیشتر جایگاه علمی تمدن اسلامی و آسیب‌شناسی آن بینجامد. از سوی دیگر، باید ابعاد این موضوع دقیق‌تر مورد بررسی قرار گیرد، تا بتوان مقدار درست‌تری از خسارت واردہ را مشخص نموده و در مواردی، پیگیری حقوقی برای احراق حق کشورهای اسلامی و حتی برگرداندن نسخه‌های با ارزش سرقتهای صورت گیرد. همچنین، اقدامات لازم برای دسترسی پیدا کردن کامل محققان مسلمان، به تمام نسخ موجود در غرب فراهم گردد تا بتوان با بررسی نسخه‌ها و تهییه فهرست دقیق از آنها، به نسخه‌های نایاب یا کامل‌تر و صحیح‌تر از متون تمدن اسلامی دست یافت و از این میراث گران‌بهای علمی، هر چه بیشتر بهره‌مند گردید و عظمت آن را به درستی به جهانیان شناساند. همچنین، یکی از مواردی که باید تحقیقات جدی و دقیقی بر روی آن صورت گیرد، این است که چرا مقدار کتب انتقال داده شده به غرب، با میزان و تعداد فعلی نسخ خطی اسلامی در غرب تفاوت معناداری دارد. علت تعداد نسبتاً کم کتاب‌های تمدن اسلامی در برخی از کشورهای غربی که سابقه زیادی در انتقال متون داشته‌اند، چیست؟

منابع

- آزاد، اسدالله، بی‌تا، آشنایی با کتاب و کتابخانه، مشهد، کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی.
- برنال، جان، ۱۳۵۴، عالم در تاریخ، ترجمه پیرانفر و فانی، تهران، امیرکبیر.
- بلاج، ای، ان، ۱۳۸۳، کتاب‌های بزرگ تمدن اسلامی، ترجمه زهرا اقامحمد شیراز، تهران، نشر سفینه.
- جونز، روبرت، ۱۳۸۰، «سرقت، جنگ و فراهم‌آوری نسخه‌های خطی عربی - اسلامی در اروپای دوره رنسانس»، ترجمه شهرزاد داودی، نامه بهارستان، سال دوم، ش ۴، ص ۱۵۳-۱۷۲.
- حایک، سیمون ۱۹۷۸، تعریت... و تغیرت، او نقل الحضاره العربیه الی الغرب، لبنان، بی‌نا.
- حسن زاده‌آملی، حسن، ۱۳۷۵، در آسمان معرفت، گردآوری و تنظیم: محمد بدیعی، ج ۲، قم، تشیع.
- دال، سوند، ۱۳۷۲، تاریخ کتاب از کهن ترین دوران تا عصر حاضر، ترجمه محمدعلی خاکساری، مشهد، پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی.
- داورپناه، محمدرضا، ۱۳۸۱، ارتباط علمی: نیاز اطلاعاتی و رفتار اطلاع‌یابی، تهران، چاپار.
- روسو، بی‌بی، ۱۳۶۶، تاریخ علوم، ترجمه حسن صفاری، تهران، امیرکبیر.
- روم، استفن، ۱۳۸۰، گسترش مجموعه‌های اسلامی در کتابخانه‌های اروپایی غربی و آمریکای شمالی، ترجمه فرشته ناصری، مشهد، آستان قدس رضوی.
- شریف، میان محمد، ۱۳۷۴، تاریخ فلسفه اسلامی، تهران، مرکز نشر دانشگاهی.
- صالحیه، محمد عیسی، ۱۹۸۵، تغريب التراث العربي بين الدبلوماسيه والتجاره، بیروت، دارالحداده.
- طرازی، فیلیپ، ۱۹۷۱، خزانة الكتب العربية في الخاققين، بیروت، منشورات وزارت التزويه الوطنیه و الفنون الجميله.
- عبدالرحمن، عبدالجبار، ۱۳۸۳، «انتقال نسخ خطی عربی به کتابخانه‌های اروپایی و آمریکایی»، ترجمه حسین علینقیان، ماهنامه کتاب ماه کلیات، سال هفتم، پیاپی ۸۴، ص ۳۶-۴۹.
- عبدالرحمن، لائشه، ۱۹۷۰، تراولنا بین ماضی و حاضر، قاهره، دارالمعارف بمصر.
- عواد، کورکیس، ۱۹۷۶، «الخطوطات العربية خارج الوطن العربي»، المورد، ش ۱، ص ۱۷۱-۲۴۶.
- فروغی، محمدعلی، ۱۳۶۶، سیر حکمت در اروپا، ج چهارم، تهران، زوار.
- قربانی، زین العابدین، ۱۳۷۰، تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی، ج ۲، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- کارزو، ژان، ۱۳۶۴، قدرت تلویزیون، ترجمه علی اسدی، تهران، امیرکبیر.
- کردعلی، محمد، ۱۴۰۳ق، خطط الشام، بیروت، مکتبه النوری.
- محمدی، اکرم، ۱۳۸۶، «تأثیر ارتباطات علمی بر تولید دانش»، جامعه‌شناسی ایران، دوره هشتم، ش ۱، ص ۳۷-۵۵.
- المردی، جانسون، ۱۳۶۲، «کتابخانه‌های جهان اسلام»، ترجمه علی شکویی، نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز، ش ۱۲۷، ص ۸۱-۸۹.
- مرعشی نجفی، سید محمود، ۱۳۸۰، مجموعه رساله‌ها و مقاله‌های علمی در پاسداشت حضرت آیت‌الله العظمی مرعشی نجفی، گنجینه شهاب، دفتر نخست، قم، کتابخانه آیت‌الله عظمی مرعشی نجفی.
- معلوم، امین، ۱۳۶۹، جنگ‌های صلیبی (از دیدگاه نسربقیان)، ترجمه عبدالرضا هوشنگ مهدوی، تهران، البرز.
- مکی سباعی، محمد، ۱۳۷۳، تاریخ کتابخانه‌های مساجد، ترجمه محمد عباسپور و محمد جواد مهدوی، مشهد، بنیاد پژوهش‌های اسلامی.
- Pearson, j.d, 1971, *Oriental Manuscripts in Europe and North America*, Asurveyzug, Switzerland.